

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/74/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7923010099
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slovinský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7923010099.2

Uznesenie

! -

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slovinského a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Anny Kohutovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. októbra 2023, v trestnej veci obžalovanej A. B. a spol., pre trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 18.4.2023 sp. zn. 5T/23/2023

rozhodol:

! -

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 18.4.2023 sp.zn. 5T/23/2023 boli obžalovaní A. B. a C. B.

podľa § 285 písm. a) Tr. por. o s l o b o d e n í spod skutku obžaloby Okresnej prokuratúry Trebišov sp. zn. 2 Pv 420/22, ktorý mali spáchať tak, že dňa 13.09.2022 v popoludňajších hodinách v byte na prízemí obytného bloku D. XXXX/X E. F. G. H. I. po predchádzajúcej hádke medzi obžalovanou A. B. a poškodenou J. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. D. XXXX/X, I., a to kvôli zaplateniu dlžného nájomného v spornej výške, ktorá vyústila do vyhrážky s nejasným následkom zo strany obžalovaného C. B. a do fyzického napadnutia, keď obžalovaný C. B. udrel poškodenú J. H. do ramena a hlavy, a obžalovaná A. B. ju sotila do oblasti hrudníka, v dôsledku čoho poškodená spadla na posteľ, kde ju obžalovaná A. B. začala prehľadávať, pričom jej vyzliekla vetrovku a začala jej sťahovať aj ďalšie diely oblečenia a keď jej poškodená J. H. chcela dať finančnú hotovosť 50,- eur, obžalovaná chytila jej ruku, v ktorej mala poškodená peniaze, vytočila jej prsty dozadu a vytrhla jej z ruky všetky peniaze spolu vo výške 280,- eur, pričom poškodená J. H. počas incidentu utrpela zranenia, a to pomliaždenie hlavy a prednej hrudnej steny vpravo, ktoré zranenie si vyžiadalo liečbu spojenú s práceneschopnosťou v trvaní 6 dní a zlomeninu (odlomenie) bázy posledného článku IV. prsta pravej ruky s poškodením šľachy dlhého ohýbača prsta pravej ruky, ktoré zranenie si vyžiadalo liečbu spojenú s práceneschopnosťou v trvaní 35 dní, pričom poškodená J. H. je osobou vyššieho veku, ktorý bol právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák.,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie okresný prokurátor, ktoré odôvodnil tak, že po podrobnom oboznámení sa s odôvodnením rozsudku je potrebné dospieť k názoru, že súd v rozsudku vyslovil výrok, ktorý vychádza z nesprávne vyhodnoteného skutkového stavu, ktorý skutkový stav bol v dôsledku tejto nesprávnosti chybné posúdený aj právne, t. j. súd nesprávne právne posúdil zistené skutkové okolnosti.

Už Krajský súd v Košiciach v odôvodnení svojho uznesenia sp. zn. 4Tpo/51/2022 zo dňa 20.10.2022 konštatoval, že „doposiaľ vykonaným dokazovaním jednoznačne vyplýva, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania sa stal, vykazuje zákonné znaky trestného činu a je dôvodné podozrenie, že sa skutku dopustili obaja.“

Je potrebné poukázať zvlášť na tie skutočnosti, ktoré boli bez pochyby zistené, a síce jednak to, že poškodená J. H. (ďalej i len poškodená) si dala zablokovať platobnú kartu, s ktorou dovtedy disponovala a taktiež na okolnosť, že sama iniciatívne šla za poškodenou do bytu svedka K.. Taktiež je zrejmé, že v byte K. kričala na poškodenú, pričom len ťažko možno pochybovať o tom, z akého dôvodu sa tak stalo. Teda je zrejmé, že šla za poškodenou z dôvodu, že stratila moc disponovať s jej dôchodkom, s ktorým dovtedy v plnom rozsahu disponovala - z neho si brala nájomné a z neho aj (podľa vlastnej úvahy) vyčleňovala poškodenej peniaze na úhradu bežných potrieb poškodenej.

Nemožno mať rozumné pochybnosti o tom, že by dôvod, pre ktorý kričala na poškodenú, nespočíval vo finančných prostriedkoch. Práve naopak, tvrdenie, že tým dôvodom bolo presvedčanie poškodenej, aby sa vrátila k nej len preto, aby nežila v sociálnych podmienkach, v akých žije svedok K., sa javí byť nanajvýš účelové, až absurdné. Práve naopak, skutočnosť, že obžalovaná od poškodenej žiadala vyššie nájomné, spôsobila, že poškodená s výškou nájomného nesúhlasila a zvolila si radšej bývanie s nižším sociálnym štandardom. Zaiste motív konania obžalovanej je čiastočne umocnený aj tým, že bola ostatne odsúdená za prečin neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Tr. zák., ktorého skúšobná doba podmieneného odsúdenia jej plynula práve v čase spáchania prejednávaného trestného činu.

Pokiaľ ide o jednotlivé svedecké výpovede, k nim je potrebné uviesť nasledovné. Je prirodzené, že výpovede sú snahou zjemniť svoje konanie voči poškodenej. Výpovede svedkov L. M., A. I., J. J., N. B., J. M., O. G., H. N., P. B. je potrebné hodnotiť ako nedôveryhodné a účelové s cieľom vylepšiť obraz a zmierniť tak jeho podiel na žalovanej trestnej činnosti.

Svedok P. B. (osoba mladšia ako 18 rokov), ktorý je jeho synom, poskytol výpoveď zjavne motivovanú snahou pomôcť svojmu otcovi.

Aj pre prípad, ak výpoveď svedka C. K., nie je braná do úvahy (ako ju do úvahy nevzal ani konajúci súd), stále ostalo dostatok usvedčujúcich dôkazov v neprospech obžalovaných, zvlášť pokiaľ ide o najzávažnejšie zranenie objektivizované znaleckým posudkom. Nie je tiež možné vidieť rozpor týkajúci sa zranenia poškodenej (na pravej strane hrudníka) odkazujúc na jej výpoveď o zraneniach, nakoľko poškodená uviedla, že bola sotená a zranenie na pravej strane hrudníka tak evidentne mohla mať, a to v dôsledku konania.

Je zrejmé, že k ošetreniu poškodenej došlo v ten istý deň a to v priebehu niekoľkých hodín, je preto vylúčené pochybovať o tom, či zranenia boli spôsobené ich útokom odvolávajúci sa pritom na asociálny spôsob života poškodenej.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má za to, že zistené skutkové okolnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania ako v prípravnom konaní, tak v konaní pred súdom, predstavujú ucelený rámec, z ktorého je možné jednoznačne usudzovať, že sa dopustili skutku kladeného im v obžalobe za vinu.

S poukazom na uvedené navrhol, aby Krajský súd v Košiciach zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnutý rozsudok Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T/23/2023 zo dňa 18.04.2023, čo do všetkých výrokov a vec v súlade s ustanovením § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadrili obžalovaní, a to tak, že prokurátor sa v podanom odvolaní uchýľuje k špekuláciám, pokiaľ ide o motív žalovaného skutku, ide celkom zjavne o tvrdenia, ktoré neboli vykonaným dokazovaním preukázané a ide iba o subjektívnu interpretáciu deja zo strany prokurátora, keďže obžaloba sa pokiaľ ide o samotný žalovaný skutok nachádza celkom zjavne v dôkaznej núde.

Prokurátor sa zároveň snaží bagatelizovať svedecké výpovede, ktoré jednoznačne vyvracajú tvrdenia poškodenej a svedka K. a úplne sa vyhýba preukázaným podstatným rozporom vo výpovediach poškodenej a svedka K.. Je nutné konštatovať, že hodnotenie dôkazov v podanej obžalobe je značne selektívne a jednostranné, účelové v neprospech obžalovaných. Ignorujú sa podstatné rozpory vo výpovediach svedka K. a poškodenej H. a na druhej strane výpovede množstva svedkov, ktorí vypovedali v prospech obžalovaných sú označené za nedôveryhodné a účelové. Nepopierajú právo obžaloby na hodnotenie dôkazov, ale voľná úvaha pri hodnotení dôkazov by nemala byť svojvoľou, ale záverom prijatím na základe starostlivého a kvalifikovaného uváženia. Z výsluchu poškodenej H. v prípravnom konaní vyplynuli skutočnosti, ktoré nie sú preukázané vykonaným dokazovaním, práve naopak boli vyvrátené alebo prinajmenšom spochybnené.

Poškodená H. tvrdila okrem iného, že predtým, než ju obžalovaná A. B. sotila a spadla na posteľ, začala ju potom prehľadávať a po tom, čo nenašla peniaze, tak jej vydala sumu 50,- eur z peňazí, ktoré vybrala z vrečka bundy. Zvyšné peniaze, ktoré držala, uvoľnila z pravej ruky po tom, čo jej obžalovaná A. B. mala všetky prsty vykrútiť dozadu, pričom pocítila bolesť. Predtým, než došlo k tomu aktu, ju obžalovaný C. B. mal rukou udrieť do hlavy a ramien. Následne, ale pri tom istom výsluchu tvrdila, že obžalovaný ju mal udrieť do hlavy a krku dozadu, čo nezodpovedá znaleckému posudku, podľa ktorého malo dôjsť k zraneniu hlavy a pravej hrudnej steny. Poškodená uvádzala, že pri skutku bol prítomný aj svedok C. K.. Toto tvrdenie bolo v priebehu konania vyvrátené výpoveďou viacerých svedkov - M., N., G., B., ako aj oboch obžalovaných, ktorí jednoznačne potvrdili, že v čase spáchania skutku svedok C. K. bol opitý a sedel pred vchodovými dverami do bytového domu. Z výpovedí svedkov vyplýva, že K. po tom, čo mu zomrela manželka, situáciu neunesol a bol každodenne pod vplyvom alkoholu. Významné sú aj podstatné rozpory medzi výpoveďou svedkyne - poškodenej J. H. a svedkom C. K.. Svedok K. tvrdil, že obžalovaný C. B. poškodenú fyzicky nenapadol. Ďalej K. v rozpore s výpoveďou poškodenej H. tvrdil, že predtým, než poškodená vydala peniaze obžalovanej A. B., tieto nemala vybrať z vrečka bundy, ale odniekiaľ zo sekretára, kde ich predtým schovala, pričom nevedel, kedy ich tam schovala.

Ďalší rozpor spočíval v sume, ktorú mala poškodená vydať obžalovanej. Svedkyňa H. tvrdila, že išlo o 50,- eur, svedok K., že išlo o 100,- eur. Ďalší rozpor spočíva v osobe, ktorej mala poškodená vydať predmetnú sumu. Svedkyňa H. tvrdila, že tieto peniaze vo výške 50,- eur odovzdala A. B., teda obžalovanej a svedok C. K. tvrdil, že sumu 100,- eur poškodená H. odovzdala priamo C. B..

Vzhľadom k vyššie uvedeným zásadným rozporom vo výpovediach svedkyne - poškodenej J. H. a svedka C. K., ale najmä vzhľadom ku skutočnosti, že ostatní dôveryhodní svedkovia potvrdili, že v čase skutku sa C. K. na mieste činu nemohol nachádzať, pretože bol opitý a sedel pred vchodovými dverami do bytového domu, kde býva tak obžalovaná A. B., ako aj K. a poškodená, je vyvrátená výpoveď svedka K.. Tieto skutočnosti rovnako spochybňujú pravdivosť výpovede poškodenej, ktorá uvádzala, že C. K. bol na mieste činu. Pokiaľ ide o závery znaleckého posudku, znalec vychádzal z lekárskeho posudku, ktoré mu boli v konaní predložené a takisto z tvrdení poškodenej o jej zraneniach. Znalec popisuje v znaleckom posudku tri zranenia, okrem čiastočnej zlomeniny prsta aj poranenia hlavy a poranenie pravej strany hrudníka. Tieto dve poranenia však nie sú objektivizované žiadnym lekárskeho nálezom. V lekárskeho správach sú konštatované iba ako subjektívny pocit poškodenej, ktorá uvádzala iba dotykovú citlivosť a bolestivosť. Pokiaľ ide o zranenie pravej strany hrudníka, toto je v rozpore s tvrdením poškodenej v prípravnom konaní, keď tvrdila, že úder obžalovaného B. mal smerovať nielen na hlavu, ale na ramená, eventuálne na krk dozadu, pričom zranenia na ramenách a krku, už pri vyšetrení na traumatologickej ambulancii poškodená neuvádzala. Navyše tieto zranenia subjektívneho charakteru neboli sprevádzané žiadnymi objektívnymi nálezmi alebo znakmi, ako je začervenanie, opuch, odrenina a podobne, teda objektívne neboli preukázané. Navyše svedkyňa N. opísala, ako došlo k odovzdaniu peňazí poškodenou obžalovanej, uviedla, že videla ako poškodená vybrala papierové bankovky a tieto odovzdala obžalovanej, pričom svedkyňa nevidela, že by poškodená bola málo odetá, polonahá a vykazovala nejaké známky preľaknutia, strachu, resp. bolesti. Pokiaľ ide o zlomeninu prsta pravej ruky, samotná poškodená uviedla, že jej mala vytočiť všetky prsty na pravej ruky, čo bolo údajne bolestivé. Ak by bolo toto tvrdenie pravdivé, je zrejmé, že pri takejto intenzite použitého násillia mali by byť aj ďalšie štyri prsty nejakým spôsobom poranené, čo však preukázané nebolo. Je potrebné tiež poukázať na skutočnosť, že medzi skutkom, ku ktorému malo dôjsť v popoludňajších hodinách a ošetrením poškodenej uplynuli minimálne tri hodiny. Ako vyplýva z výpovedí svedkov poukazujúcich na asociálny spôsob života C. K. mohlo v jeho byte, kde sa vtedy poškodená zdržiavala dôjsť k ďalším udalostiam, pri ktorých mohlo dôjsť k zraneniu poškodenej. Existujú teda vážne pochybnosti o priebehu skutku, ako aj

o spôsobe, akým vzniklo zranenie poškodenej, pretože zabezpečené dôkazy vyvracajú verziu obžaloby, vina obžalovaných nebola preukázaná a rozhodnutie okresného súdu, ktorým obžalovaných oslobodil spod obžaloby je správne. Navrhli preto, aby Krajský súd v Košiciach podané odvolanie zamietol ako nedôvodné.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo.

Po podrobnom preštudovaní spisového materiálu dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je zákonné a správne. Svoje rozhodnutie prvostupňový súd dostatočne a presvedčivo aj zdôvodnil. V súlade s ustanovením § 168 Tr. por. dostatočne sa zaoberal okresný súd, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany v trestnom konaní, s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Prvostupňový súd jasne poukázal na vážne pochybnosti o samotnom zranení poškodenej J. H.. Veľmi správne poukázal okresný súd, že poškodená viedla zvláštny spôsob života, holdovala hlavne alkoholu a žila v desivých sociálnych pomeroch, kde na byte svedka K. neboli ani vchodové dvere. V byte bol veľký neporiadok, nefungovalo WC, ani kúpeľňa a skoro všetko bolo v byte rozbité. Do bytu chodili bezdomovci za účelom požívania alkoholických nápojov, v byte bol sústavne krik, hádky, neplatilo sa nájomné, následne došlo (po skutku) aj k vystaňovaniu z bytu. Nedá sa vylúčiť, že k zraneniu poškodenej H. mohlo dôjsť aj v inom čase, poprípade pri páde poškodenej a podobne. Vzhľadom na tieto nesporné skutočnosti boli obaja obžalovaní, a to A. B. a C. B. spod skutku oslobodení a poškodená J. H. bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že poškodená stratila všetky práva (úmrtím), a tak prvostupňový súd nemal koho s nárokom na náhradu škody odkázať na civilný proces.

Rozhodnutie okresného súdu, ako aj odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok. Odôvodnenie rozhodnutia okresného a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, ale komplexne, a preto nie je účelom v tomto rozhodnutí znova podrobne rozoberať a opakovať dôkazy, na ktoré vo svojom rozhodnutí už zákonne a správne poukázal okresný súd a s ktorým sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, bez potreby ich opakovania.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, krajský súd podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.